Tercüman, Kemal KACAR'a sorulmayanları sordu...

SÜLEYMANCILAR CEVAPLIYOR

5 Nazlı ILICAK'ın kaleminden

Kacar: "Dârül harpte cuma namazı farz değildir"

"Ama biz kılıyoruz.. Her Müslüman'ın dârül harbi dârül İslâm'a çevirmesi görevi de bize göre yoktur. Fertler devlete karşı biraraya gelerek nasıl harp ilân etsinler? Dârül İslâm'da kumar yasak... Ama dârül harpte kumar oynayabilirsiniz.. Tabiî kazanmak şartıyla..."

Diyanet İşleri eski başkanı Tayyar Altıkulaç

"Yarım doktor candan yarım hoca dinden eder..."

"Tayyar Altıkulaç bize karşı mücadeleyi organize etti. Evren'in bize karşı tutumu da Tayyar Altıkulaç'tan kaynaklanıyor. Bizi Atatürk düşmanı, rejim düşmanı olmakla suçluyor"

"Biz hakiki Müslüman olan ve kıldığımız zaman namazımızın makbul olacağı bir imamın arkasında namaza dururuz. Hayatında Müslümanlığa uymayan birçok hallerinin olduğunu bildiğim bir imamın arkasında nasıl namaz kılabilirim?"

Soru: **Mademki dârül harpte bazı hususlarda İslâm'ın genel kurallarına veyahut yasakladığı şeylere aykırı bir davranışta bulunabiliyorsunuz, Müslüman'a karşı olmamak kaydıyla, o zaman devlete karşı hırsızlık yapmak mümkün olabiliyor mu?**

Kacar: Ne devlete ne de kimseye. Kul hakkı çok önemlidir. Hatta kâfir bile olsa, kul hakkına riâyet edilmelidir.

Soru: **Peki İslâm devleti olmadığı için, serbest hâle gelen yasak sadece faiz almak mı?**

Kacar: Bir iki tane daha var. Bir tanesi de kumar. Dârul İslâm'da kumar yasak. "Ama dârül harpte kumar" oynayabilirsiniz. Tabiî kazanmanız şartıyla.

Soru: **Kazanmanın garantisi olmadığına göre...**

Kacar: Bazı çok usta kumarbazlar vardır. Belki öyleleri oynayabilir.

Soru: **Bir de cuma namazı kılınmayabilir galiba.**

Kacar: Bazı âlimler, Dârül harpte cuma namazı kılınır'' demişlerdir. Bize göre farz değildir.

Soru: **Size göre Türkiye'de cuma namazı farz değil öyle mi?**

Kacar: Farz değil ama, biz kılıyoruz.

Soru: **Peki her Müslüman'ın** dârül harbi dârül İslâm'a **çevirmesi gibi bir görevi yok mudur?**

Kacar: Hayır yoktur. Fertler devlete karşı biraraya gelerek nasıl harp ilân etsinler?

Soru: **Müslümanlar'ın teşkilâtlanarak Türkiye'deki lâik düzeni devirmek ve bir İslâm devleti kurmak gibi mükellefiyetleri yoktur diyorsunuz.**

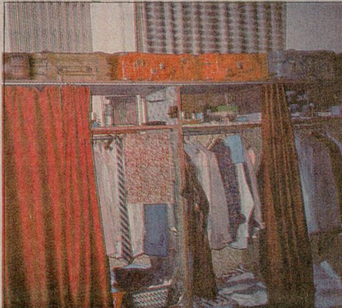
Kacar: Yoktur.

Soru: **Ama bazı kimseler böyle bir amaç uğruna örgütleniyorlar.**

Kacar: Olabilir. Ama biz öyle değiliz.

Soru: **Bildiğimiz kadarıyla Diyanet İşleri, Süleymancılar'a karşı yoğun bir mücadele kampanyası açmıştır. Bilhassa 12 Eylül döneminde Tayyar Altıkulaç Diyanet İşleri Başkanı iken. Bunun sebebi nedir?**

Kacar: Tayyar Altıkulaç Müslümanlar'la ağır bir mücadeleye girmiştir. Kendisi ilk imam hatip mektebi mezunlarındandır. Biz o zamanlar, imam hatip mektepleri yoluyla uygun bir dinî tedrisat yapılabileceğine kani değildik. Millî Eğitim'in müdahalesi vardı ve **"Bunlar hakiki bir Müslüman yetişmesine hiçbir zaman müsaade etmezler"** diye düşünüyorduk. Doğru veya yanlış. Bu kanaatimiz doğruymuş ki Tayyar Altıkulaç gibi bir kimse bu okuldan çıktı. İmam hatip okullarındaki dinî eğitime ait öyle iddialar mevcut ki, bunlar kulağımıza geldiğinde şaşıp kalıyoruz. Meselâ hocanın biri, **"Dinimizde temizlik vardır, din temiz olmayı emreder. Gelin süpürgeyi, bezleri filan alalım, sınıfımızı süpürelim"** demiş. Dinimizdeki temizliği bu şekilde izah ediyormuş.

ÖĞRENCİLERİN ELBİSE DOLABI: *Bakırköy Öğrenci Yurdu'nda elbise dolaplarında kapak olarak perde kullanılıyor. Bütün dolaplar bir odada toplu olarak bulunuyor. Elbiseler dolaplara çok muntazam olarak yerleştirilmiş. Her öğrenci ihtiyacı olduğu kadar elbise getirmiş yanında. Valizler de bu dolapların üzerinde yine düzenli olarak yerleşmiş bulunuyor. Bu dolap odasındaki düzeni bütün yurtta görmek mümkün. Aynı konfor da yurtta hemen göze çarpıyor. Öğrenciler istedikleri an sıcak su bulabiliyorlar.*

Soru: **Bugünkü imam hatip okulu mezunlarına da karşı mısınız?**

Kacar: Son 10-15 seneden beri, çok sayıda imam hatip mektebi açıldı. Yeni açılanlar arasında İslâm'a yakın olanlar var. İmam hatip okullarından, az çok Müslüman, yani, din nedir, namaz ve oruç nedir bilen çıkıyor.

Soru: **Siz gene de pek büyük bir inançla imam hatip okullarına bakmıyorsunuz galiba?**

Kacar: Pek bakamıyorum. Çünkü, bilhassa dinî konularda bir şey tam öğrenilmelidir. **"Yarım doktor candan, yarım hoca dinden eder"** derler.

Soru: **Altıkulaç'tan sonra Diyanet İşleri'nin size karşı tavrı değişti mi?**

Kacar: Yeni gelen Diyanet İşleri Reisi Müslümanlar arasındaki çekişmelerden çok üzgün, buna nihayet vermek için gücünün yettiği kadar çalışıyor. Ancak yüzde 10-15-20 derecesinde muvaffak olabiliyor. Hâlâ Altıkulaç'ın ektiği tohumlar tesirini sürdürüyor.

Soru: **Demek Altıkulaç zamanında başladı asıl çekişme?**

Kacar: Elbette.

Soru: **Altıkulaç'tan önce yok muydu?**

Kacar: O kadar fazla yoktu. Tayyar Bey, bize karşı mücadeleyi organize etti. Evren'in bize karşı tutumu da Tayyar Altıkulaç'tan kaynaklanıyor. Bizi Atatürk düşmanı, rejim düşmanı olmakla suçluyor.

Soru: **Bir de sizin için, her imamın arkasında namaz kılmaz diyorlar.**

Kacar: Biz hakiki Müslüman olan ve kıldığımız zaman namazımızın makbul olacağı bir imamın arkasında namaza dururuz. Hayatında Müslümanlığa uymayan birçok hallerinin olduğunu bildiğim bir imamın arkasında nasıl namaz kılabilirim?

Soru: **Demek arkasında namaz kılabilmeniz için, iyi bir Müslüman olması yeterli. Süleymancı olması şartını aramıyorsunuz. Peki iyi bir Müslüman'ın ölçüsü ne?**

Kacar: Süleymancı olması asla şart değil. İyi bir Müslüman'ın bizce ölçüsü, Sünnî olmasıdır.

Soru: **Meselâ İskender Paşa Camii imamı Mehmet Efendi vardı. Onun arkasında namaz kılabilir miydiniz?**

Kacar: Elbette kılabilirdik. İyi bir Müslüman'dı o.

Soru: **Mehmet Efendi'nin yerine gelen oldu mu?**

Kacar: Olmuş, Esat Coşan.

Soru: **İlâhiyat Fakültesi'nde profesördür kendisi. Bir şeyh öldükten sonra diğerine bağlılık devam eder mi?**

Kacar: Ettiğini söylüyorlar.

Soru: **Hangi hallerde şeyhlik birinden diğerine geçer?**

Kacar: Eğer şeyh "Benden sonra sen irşada mezunsun" dediyse devam eder.

Soru: **Acaba siz de kayınpederinizden böyle bir şey tevârüs ettiniz mi?**

Kacar: Bu hususta benim size sual sormam lâzım zannederim. Beni iyice tanıdınız. Bende bir şeyhlik hâli gördünüz mü?

Soru: **Ama öyle diyorlar.**

Kacar: Yok böyle bir şey. Allah'tan ve Resûlullah'tan gelmeyen bir özelliği, sadece akrabalık bağıyla nasıl alabilirim?

Soru: **Belki sizin de böyle bir özelliğiniz vardır?**

Kacar: Yok. Olsa ben **"Var"** derim. İnsan kendinde irşada mezun olmak selâhiyeti olsa, **"Yok"** diyemez ki!

Soru: **Ama siz şimdi Süleymancılar'ın başısınız.**

Kacar: O başka. Başı olabilir, büyüğü olabilir, ağabeyleri olurum; sevdikleri, saydıkları, sözünü tuttukları birisi olabilirim. İrşad bambaşka bir şeydir.

Soru: **Hatta sizden sonra Hüseyin Kumaş'ın camianın başına geçeceği söyleniyor.**

Kacar: Yok böyle bir şey. Hüseyin Kumaş vâizdir. Merhum kayınpederin talebelerindendir. Kardeşlerimiz, dostlarımız tarafından sevilen bir insandır, o kadar. Benim irşad ile hiçbir alâkam yok. Böyle bir iddiada bulunsam Allah'a karşı, Resûlullah'a karşı, zamanımıza gelinceye kadar geçmiş olan manevî ricâle karşı mes'ul olurum.

"Beni iyice tanıdınız. Bende bir şeyhlik hâli gördünüz mü? Ben Süleymancılar'ın başı olabilir, büyüğü olabilir, ağabeyleri olurum, sevdikleri, saydıkları, sözünü tuttukları birisi olabilirim"

Soru: **Zamanımızda kendilerine şeyh diyen birçok kişi vardır. Bu kişilerin müridleri de var.**

Kaçar: Ben size söyleyeyim. Aşağı yukarı her mahallede en az bir **"kutup"** var. Bazı mahallelerde iki kutup, üç kutup oluyor. Dünyada bu kadar çok kutup olamayacağına göre, bunların hiçbirinin de kutup sayılmayacağı meydandadır. Evvelâ kendi kendilerini kutup olduklarına inandırmışlar. Sonra da başkalarını telkinleri altına almışlar.

YARIN

Süleymancılar müziğe ve aşka nasıl bakıyor?

Tercüman, Kemal KACAR'a sorulmayanları sordu...

SÜLEYMANCILAR CEVAPLIYOR

4 Nazlı ILICAK'ın kaleminden

● Kemal Kacar, Humeyni'nin adamı Cemalettin Kaplan'ın Süleymancılar'ın başdüşmanı olduğunu söyledi

7.12.89

"Humeyni Müslüman değil"

Kacar: Humeyni kurduğu devlete İslâm Cumhuriyeti adını verdi. Ama onlar bizi kâfir sayar, biz onları. Şiîler'in öyle itikatları vardır ki, biz onları Müslüman addetmeyiz. Meselâ Kur'ân 6666 âyet 114 sûredir. Onlar 60 bin âyetin Sünnîler tarafından saklandığını iddia ederler

Soru: **Bütün bu meselelere sizin evlenmenizden geldik. Tekrar nikâh gününüze dönersek şunu sormak isterim. Düğün yaptınız mı?**

Kacar: Tabiî düğün yaptık. Düğün yapılır. Örf ve âdetimizdir. Yalnız düğünde kadınlar kadınlarla, erkekler erkeklerle beraberdi.

Soru: **Çalgı var mıydı?**

Kacar: Yoktu.

Soru: **Demek düğünde karı-koca birbirinizden ayrıydınız?**

Kacar: Ayrıydık, en son evimize giderken tabiî birlikte gittik.

● "Süleymancılar dini ve şeriatı devlet için değil, kendileri için istiyor, bu arada arzu eden Müslümanlar'a ve onların çocuklarına İslâm dinini ve Kur'ân'ı öğretiyor. Bu gayretlerin yaşadıkları memleketin kanun ve nizamlarının verdiği imkânlar dahilinde olmasına bilhassa itina gösteriyorlar"

Soru: **Kemal Bey, sizinle çeşitli muhitlerde birlikte olduk ama eşinizle hiç tanışmadım, görüşmedim. Acaba siz onu dışarı çıkartmıyor musunuz? Yoksa kendisi mi çıkmıyor?**

Kacar: Ben bazı davetlere icâbet ediyorum. Avrupa Konseyi ile ilgili birtakım toplantılarda sizinle beraber olduk. Bu yüzden eşimle karşılaşmadınız. İslâmiyet'te erkeklerle hanımların birarada oturması, konuşması pek uygun kaçmaz.

Soru: **Hanım kapalı da olsa mümkün değil mi diyorsunuz?**

Kacar: Kapalı olsa mümkün. Nitekim eşimi Avrupa'ya da götürdüm. Trene beraber bindik, vapura bindik. Ama sizin muhitiniz ona uygun değil. Siz onu yadırgarsınız o sizi yadırgar. Kaynaşma ve samimiyet olmaz.

Soru: **Peki eşinizle birlikte gittiğiniz evler nasıl evler? Meselâ İsmail Amasyalı Bey'in evine götürüyor musunuz?**

Kacar: Tabiî götürürüm. Onlar hanım hanıma otururlar biz de erkek erkeğe. Ama eve girip çıkarken **"Hoş geldiniz"** denir, **"Güle güle gidin"** denir. Fakat biraraya gelip de bir-iki saat oturulmaz, sohbet edilmez.

Soru: **Eşinizin tahsili nedir?**

Kacar: Ortamektep mezunu. Sonra da dinî tahsil görmüş. Arapça biliyor.

Soru: **Bir başka konuya geçelim. Almanya'daki faaliyetlerinize karşı Humeynîciler düşmanlık güdüyorlar. Humeynîciler'in Süleymancılar'a düşmanlığı nereden kaynaklanıyor?**

Kacar: Humeynîcilik Şiîlik demek. Şiîler'in öyle îtikatları vardır ki, biz onları Müslüman addedemeyiz. Meselâ, Kur'ân 6666 âyet 114 sûredir. Onlar 60 bin âyetinin **"Sünnîler"** tarafından saklandığını iddia ederler.

Soru: **Humeynî Müslüman değil midir diyorsunuz?**

Kacar: Değildir ama, o kendisinin Müslüman olduğunu iddia ediyordu. Kurduğu devlete de İslâm Cumhuriyeti adını verdi. Ama bizim onların inandıklarına inanmamız mümkün değil. Onlar bizi kâfir sayabilir, biz de onları. Buna rağmen 20. asrın son çeyreğinde demokratik bir nizam içinde benim inancıma taarruz etmedikleri takdirde, ben de onları maddeten ve mânen rencide edecek bir biçimde davranmam.

Soru: **Hıristiyanlar'la mukâyese ettiğinizde, sizin inancınıza Humeynî'nin İslâm'î mı, yoksa Hıristiyanlık mı uzak düşüyor?**

Kacar: Hıristiyanlık daha uzak. Tekfîr edilecek (kâfir sayılacak) derecede dalalette olsalar bile, gene de Kur'ân'ı Allah'ın kitabı sayıyor Humeynîciler.

Soru: **Şimdi Almanya'da Humeynîciler'in adamı olarak Cemalettin Kaplan var. Süleymancılar'a büyük husûmet besliyor.**

Kacar: Cemalettin Kaplan bizim baş düşmanımızdı. Adana müftüsüyken bizlere kan kusturmuştu.

Soru: **Kaplan ve taraftarları devletin düzenini değiştirmeyi ve şerîatı geçerli kılmayı istiyorlar değil mi?**

Kacar: Gâyelerinin o olduğu söyleniyor.

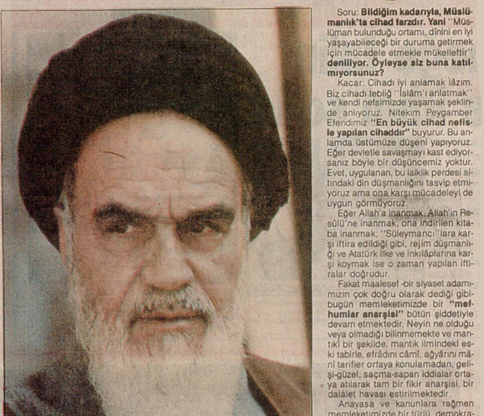
Soru: **Sizin için de aynı iddialar gündeme geldi.** "Devlet yönetimini, mahkemeleri ve bütün devlet kurumlarını Kur'ân hükümlerine uydurmak için faaliyet gösteriyorlar" **şeklindeki iddialarla muhatap oldunuz ve oluyorsunuz. Ne diyorsunuz bu konuda?**

Kacar: Bunlar tamamiyle iftira ve yalandan ibarettir. Bu sorunuza 1976 yılında haftalık bir gazetede neşredilmiş bulunan bir yazıdaki ifadelerle cevap vereceğim.

"Bir kere 'Süleymancılar' son derece realist insanlardır. Türkiye'de büyük bir inkılap olduğunu, dînin ve şerîatın devletten, maariften, 'Millî Eğitim' ve millet hayatının birçok safhalarından ayrıldığını ve yarım asra yakın bir zamandır, buna göre nesiller yetiştirildiğini, idareye 'Administrasyon' hâkim zümrenin; bütün teşkilâtı ile, ordusu ile, jandarma ve cemiyeti ile dîne ve şerîata karşı olduğunu; artık bu şartlar altında bu memlekette yeniden bir şerîata ve dîne dönüş, yani dînin ve şerîatın devlete ve cem'iyet hayatının bütün safhalarına hâkim olması keyfiyetinin düşünülemiyeceğine inanmışlardır, işte bu inançlarından dolayıdır ki, dîni ve şerîatı yalnız kendileri için **-devlet için değil-** istemekte, bu arada isteyen Müslümanlar'a ve onların çocuklarına İslâm dînini ve Kur'ân'ı öğretmekte, din ehlinin ve Sünnî Müslümanlar'ın büsbütün ortadan kalkmamasına, mahv ve münkâriz olmamasına gayret sarfetmektedirler. Bu gayretlerinin de tamâmiyle, yaşadıkları memleketin kanun ve nizamlarının verdiği imkânlar dahilinde olmasına bilhassa dikkat ve îtina gösterirler. **Silâh zoru ile veya herhangi bir suretle ihtilâl yolu ile bir değişikliğin kat'iyyen mümkün olamayacağına inandıklarından, böyle bir şeyi akıllarının köşesinden dahî geçirmezler.** Nitekim, Süleyman Hilmi Tunahan'ın fiilen irşada başladığı tarih olarak bilinen (1936)dan beri kırk sene geçtiği halde ve bu müddet zarfında da sözde Müslüman olan ve olmayan birçok muârızların ve düşmanlarının türlü tertip, iftira, isnat ve ihbarlarına rağmen 'Süleymancı'lar'ın devlete ve hükûmete ve kanunlara karşı hiçbir hareketleri tesbit edilememiş, adlî makamlardan hiçbir mahkûmiyet kararı çıkmamıştır. Çeşitli ihbarlarla evleri, kursları basılmış, her taraf didik didik aranmış; verildikleri mahkemelerden savcıların beraat talepleri ile mahkeme hey'etlerinin ittifakla aldıkları kararlar neticesinde beraat etmişlerdir. Devlet arşivleri bunun en kuvvetli şâhididir. Buna rağmen her nedense hâlâ kendilerine şüpheli gözlerle ve niyetlerle bakanlar arasında resmî, gayr-i resmî şahsiyetler ve makamlar mevcuttur."

● "Cihad sözünü iyi anlamak lâzım. Biz cihadı tebliğ, 'İslâm'ı anlatmak' ve kendi nefsimizde yaşamak şeklinde anlıyoruz. Devletle savaşmak gibi bir düşüncemiz yoktur"

Görülüyor ki, 1976 senesinde neşredilen bu yazıdan sonra aradan 13 sene daha geçtiği halde aynı vaziyet bugün de devam etmektedir. Şu halde bugüne kadar "Süleymancılar"ın sözlerini, davranışlarını teyid eden, 53 senelik yani yarım asırdan fazla geçmiş bir zaman vardır ki, bu uzun müddet zarfında bunların devlet ve millet aleyhine, gizli veya âşikâr bir faaliyetleri olmak şöyle dursun, bilâkis her türlü devlet ve millet aleyhine olan davranışlara karşı bir denge, bir muvâzene unsuru olmuşlardır.

• Humeyni

Soru: **Bildiğim kadarıyla, Müslümanlık'ta cihad farzdır. Yani** "Müslüman bulunduğu ortamı, dînini en iyi yaşayabileceği bir duruma getirmek için mücadele etmekle mükelleftir" **deniliyor. Öyleyse siz buna katılmıyorsunuz?**

Kacar: Cihadı iyi anlamak lâzım. Biz cihadı tebliğ "İslâm'ı anlatmak" ve kendi nefsimizde yaşamak şeklinde anlıyoruz. Nitekim Peygamber Efendimiz **"En büyük cihad nefisle yapılan cihaddır"** buyurur. Bu anlamda üstümüze düşeni yapıyoruz. Eğer devletle savaşmayı kast ediyorsanız böyle bir düşüncemiz yoktur. Evet, uygulanan, bu laiklik perdesi altındaki din düşmanlığını tasvip etmiyoruz ama ona karşı mücadeleyi de uygun görmüyoruz.

Eğer Allah'a inanmak, Allah'ın Resûlü'ne inanmak, ona indirilen kitaba inanmak; "Süleymancı"lara karşı iftira edildiği gibi, rejim düşmanlığı ve Atatürk ilke ve inkılâplarına karşı koymak ise o zaman yapılan iftiralar doğrudur.

Fakat maalesef -bir siyaset adamımızın çok doğru olarak dediği gibibugün memleketimizde bir **"mefhumlar anarşisi"** bütün şiddetiyle devam etmektedir. Neyin ne olduğu veya olmadığı bilinmemekte ve mantıkî bir şekilde, mantık ilmindeki eski tabirle, efrâdını câmî, ağyârını mânî tarifler ortaya konulamadan, gelişi-güzel, saçma-sapan iddialar ortaya atılarak tam bir fikir anarşisi, bir dalâlet havası estirilmektedir.

Anayasa ve kanunlara rağmen memleketimizde bir türlü, demokrasi, din ve vicdan hürriyeti rayına henüz oturamamıştır.

Soru: **Müslümanlar'ın yaşadığı bir ülke olsa bile, Türkiye'yi bir İslâm ülkesi** 'dârul İslâm' **olarak zannediyorum kabul etmiyorsunuz?**

Kacar: Bazı kimseler, **dârul İslâm** ve **dârul harp** tâbirlerine akıllarını takmışlar. Türkiye, İslâm ahkâmının nâfiz olduğu, şerîatın hâkim olduğu bir devlet değildir. Bu yüzden Türkiye'ye **dârul İslâm** diyemeyiz.

Soru: **O zaman Türkiye** dârul harp **mi oluyor?** Dârul harp'te **İslâm'ın menettiği bazı şeyler yapılabileceği için bu soruyu soruyorum.**

Kacar: Evet haklısınız. Meselâ faiz, dârul harp'te yaşayanlar için câizdir. Faizle ilgili Peygamberimiz'in Hadîs-i Şerîfini söyleyeyim: "Lâ ribâ beyne'l-Müslimî ve'l-harbiyyi fî dâri'l-harb." Bu, Kudûrî-i şerif'te "ribâ", yani "fâiz" bahsinin son cümlesidir.

Soru: **Ne demek, îzah eder misiniz?**

Kacar: Lâ ribâ, faiz yoktur. Nerede ama: Fî dâri'l-harbi. (Dârul harp'te faiz haram değildir.) Yalnız buraya şu açıklamayı getirmek lâzım. Faiz kiminle kimin arasında haram değildir? Müslüman'la Müslüman olmayan kişi arasında haram değildir. Bir Hıristiyan'la faiz işleri yapılabilir.

Soru: **Bankadan faiz alabilir misiniz?**

Kacar: Elbette. Çünkü banka bir müessesedir. Bir müessese elbette Müslüman olamaz.

Soru: **O zaman bu faizsiz bankacılığın kurulmasına gerek yok değil mi?**

Kacar: Yok. Bir Müslüman tüccar, Türkiye "dârul harp" olduğuna göre, faizle kredi alabilir ve faiz karşılığında para verebilir. Lâkin, iki Müslüman arasında hangi ortamda yaşarsanız yaşayın, isterseniz İngiltere'de yaşayın, faizle para alıp verilmez.

Bakırköy Öğrenci Yurdu'nda terliklerle geziliyor. Bundan dolayı öğrenciler girişte ayakkabılarını numaralı olan dolaplarına bırakıyorlar.

YARIN

● **Tayyar Altıkulaç'ın Süleymancılar'la mücadelesi**

Tercüman, Kemal KACAR'a sorulmayanları sordu...

SÜLEYMANCILAR CEVAPLIYOR

Nazlı ILICAK'ın kaleminden

2

Kemal Kacar: "Hakaret kastım yok, benimkisi bir tesbittir"

"Atatürk, İslâm dininden uzaktı"

1937 Meclis'i açış nutkunda Halk Partisi programını açıklarken şöyle konuşuyordu: "Bizim prensiplerimiz, gökten indiği sanılan kitapların dogmaları ile asla bir tutulmamalıdır. Biz ilhamlarımızı gökten ve gaipten değil doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz"

Soru: **Bizim Cumhuriyet idaremizdeki, inanç ve din ile alâkalı uygulamayı nasıl yorumluyorsunuz?**

Kacar: Bakın, Atatürk 1.11.1937 tarihinde Meclis'i açış nutkunda ne diyor?

Soru: **Ne diyor?**

Kacar: "Aziz milletvekilleri" diyor. "Dünyaca mâlum olmuştur ki, bizim devlet idaresindeki ana programımız, Cumhuriyet Halk Partisi programıdır. Bunun kapsadığı prensipler, idarede ve siyasette bizi aydınlatıcı ana hatlardır. Fakat, bu prensipler, **gökten indiği sanılan kitapların dogmaları ile asla bir tutulmamalıdır. Biz, ilhamlarımızı gökten ve gaipten değil, doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz."** Bu sözlerin neyi ifade ettiği gayet açık. Değerlendirmeyi herkes kendisi yapabilir.

Soru: **Atatürk'ün İslâmiyet'ten uzak olduğunu mu söylüyorsunuz?**

Kacar: İslâm'ın inanç esaslarına göre, bunları söyleyen kimsenin İslâm'la bir alâkası kalmaz. Bence bu sözler, Kur'ân'a karşı söylenebilecek en ağır sözler ve ithamlardır. **"Biz ilhamlarımızı gökten ve gâibden değil, doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz"** demek istihzâ mahiyetinde en büyük hakarettir. Belki sövmek değil ama hakarettir.

Soru: **Siz böyle diyorsunuz ama Evren Paşa, Atatürk'ün, Müslümanlığa inanmış bir insan olduğunu çeşitli demeçlerinde ifade etti.**

Kacar: Atatürk bu sözleri, ölümünden bir sene kadar evvel Meclis kürsüsünde söylemiş ve bunlar Meclis zabtına da girmiştir. Kıyıda-köşede söylenip de rivâyet olarak kulaklara gelen sözler değildir bunlar. İslâm'ın inanç esasları, şahısların düşüncelerine göre değişmez.

Soru: **Tabiî Atatürk'ün din konusunda sarfettiği bazı cümleleri burada tekrarlarken, ona hakaret gibi bir kastınız yok değil mi?**

Kacar: Elbette yok. Niçin hakaret kastım olsun ki?.. Benimkisi bir tesbittir. Gerçeğin ortaya konulmasından ibarettir. Ben Avrupa Konseyi'nde umumî heyete karşı, 26 Nisan 1978 tarihinde yaptığım hitabemde, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusunun Atatürk olduğunu ve onun iç ve dış Türk siyaseti olarak tesbit ettiği **"Paix dans le pays, Paix dans le monde:** Yurtta sulh, cihanda sulh" düsturunu bildirmiş bir insanım. Binaenaleyh, ben Atatürk'le ilgili gerçekleri ifade ediyorum diye, akıl ve mantıktan mahrum biri çıkıp da, bunun Atatürk aleyhtarlığı olduğunu iddia edemez. Kendisi, **"Ben Müslüman değilim"** diyor. **"Gökten indiği sanılan kitaplar"** şeklindeki sözler, onun Kur'ân'a inanmadığını gösterir. Zaten bu nutku söyleyinceye kadarki davranışları da düşünceleriyle uyum içinde. Hilâfeti kaldırmış, mekteplerdeki din derslerini, medreseleri kaldırmış. Hatta birara kendisinin Masonluğa intisap ettiği bile bilinir. Ama daha sonra Masonlar'la arası fena halde açıldı. Mim Kemal Öke, Türkiye'de Mason Maşrık-ı Azâm'ıydı. Onu Çankaya'ya çağırdı. Çankaya'da sofrada beraberce oturup yemek yerlerken, sert bir dille sordu: **"Masonluğun gayesi nedir?"** Mim Kemal Öke cevap verdi: **"Zât-ı devletinizin bu memlekette tahakkuk ettirdiği gayelerdir."** Atatürk kızdı ve **"Ben kendi prensiplerime inanırım. Başka prensip tanımam. Derhal bütün Mason localarını kapatacaksınız"** talimatını verdi.

Hakikaten de telgrafla Türkiye'deki bütün locaları kaldırdılar. Atatürk sadece kendine ve yaptıklarına inanan bir insandı. Masonluğa da bu yüzden kafa tuttu.

Soru: **Siz Atatürk'ü eleştiriyorsunuz ama düşman değilim diyorsunuz.**

Kacar: Düşman olmanın mânâsı yok ki! Yukarıda da ifade ettiğim gibi, benimkisi bir tesbittir, gerçeğin ortaya konulmasından ibarettir. O, hayatında muvaffak olmuş bir siyaset adamı. Bakın size bir hatıramı nakledeyim: Bir Alman profesörü bana geçmişte Atatürk'le ilgili düşüncelerimi sordu. **"Muvaffak olmuş bir politikacıdır"** cevabım kendisini tatmin etmedi. Atatürk'ün inançları, tavrı ve hareketi hakkındaki kanaatiniz nedir, diye ısrar etti. Verdiğim şu cevap, Alman profesörünü tatmin etti. **"Siz demagog değil, bir ilim adamısınız"** diye söze başladım ve şöyle devam ettim: **"Bir Müslüman, şu sözleri sarfeden kimse hakkında ne düşünür?"** Lâfın burasında Atatürk'ün son nutkunu ele aldım ve Atatürk'ün, **"Bizim devlet idaresindeki ana programımız Cumhuriyet Halk Partisi programıdır. (...) Cumhuriyet Halk Partisi'nin prensiplerini, gökten indiği sanılan kitapların dogmalarıyla asla bir tutmamalıdır. Biz ilhamlarımızı gökten ve gâipten değil, doğrudan doğruya hayattan almış bulunuyoruz"** cümlelerinin Müslümanlık'la alâka derecesini izah ettim. Bu izahatımdan sonra muhatabım bana hak verdi.

Soru: **Siz üç dönem milletvekilliği ve de Avrupa Konseyi üyeliği yaptınız. Sizinle ilk defa tanışmamız Konsey'de olmuştu. Orada bir hayli aktif faaliyetlerde bulunmuştunuz?**

Kacar: Evet 1965/1969-1969/1973 ve 1977/1980 dönemlerinde olmak üzere üç dönem milletvekilliği; üç dönem de Avrupa Konseyi üyeliği yaptım.

Konsey'deki Türk delegasyonunun diğer bir üyesi, AP'li Cevdet Akçalı ve ben; CHP delegeleri ile tam bir anlayış havası içerisinde işbirliği yapılması ve bu suretle Yunanlılar'ın Avrupa Konseyi içinde bilhassa Kıbrıs meselesi dolayısıyla Türk devleti ve milleti aleyhine yapmak istedikleri her türlü tezvirata karşı müştereken mücadele edilmesi lüzumuna kani idik. Aramızdaki her türlü doktrin ve ideolojik ayrılıkları bir tarafa bırakarak millî bir cephe halinde mücadeleye başladık ve bunda da muvaffak olduk.

1980 senesinde, AP grubu tarafından 3'üncü defa olarak Avrupa Konseyi'ne üye seçildikten sonra, 12 Eylül 1980'de ordu idareye el koymuş ve bütün memlekette sıkıyönetim ilân edilmiş idi. Parlamento feshedilmiş ve siyasî partilerin faaliyeti de durdurulmuş olmasına rağmen, Avrupa Konseyi bu vaziyeti kat'iyyen kabul etmeyip Türk delegelerinin hür seçimlerle gelmiş olmalarını nazar-ı itibara alarak devre sonuna kadar vazifelerine devam edebileceklerine karar vermiş ve delegelerin kendilerine de bu hususu tebliğ etmiş idi.

12 Eylül döneminin Dışişleri Bakanlığı da, Türk parlamentosu lağvedilmiş olmasına rağmen bu delegelerin Avrupa Konseyi nezdinde faaliyetlerine devam etmelerini uygun bulmuştu. Nitekim 3 ay kadar daha Türk delegasyonunun diğer üyeleri ile beraber Konsey nezdindeki faaliyetlerimizi sürdürdük.

Ne gariptir ki, millet ve memleket için bu kadar müsbet şekilde büyük gayretler sarfettiğimiz halde; bazı tezvir mihraklarının el altından ve el üstünden aleyhimde yürüttükleri propagandalarla hükûmet ve devlet makamlarını gayet ustaca ve tamamıyla uydurma belgeler göstererek kandırmaları neticesinde tevkif edilerek **-her ne kadar sonunda beraat etmiş olsam dahi-** maalesef memleketimizde son derece iptidaî ve gayr-i insânî tarzda faaliyet gösteren hapishanelerde dokuz ay kadar yaşamaya, daha doğrusu, yaşamaya değil de sürünmeye terk edilmiş oldum.

Ne yazık ki, ben tevkif edilip bu şekilde hapishanede kaldıktan sonra adalet önünde beraat edince de **"Biz ne yapalım, elimizden geleni yaptık, fakat maalesef adamı bir türlü mahkûm ettiremedik"** tarzında acâip (acâip kelimesinden daha başka kelimeyi kullanmak istemiyorum) lâflar, en yüksek mes'ul makamlar ve şahıslar tarafından ifade edilebilmiştir.

İşte ben bu şekilde Antalya 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde muhâkeme altına alındığım zaman; kendisi ile senelerce büyük bir anlayış ve dostluk havası içinde Yunanlılar'a karşı beraberce mücadele verdiğimiz, CHP'li Konsey üyesi, hukuk profesörü Sayın **Muammer Aksoy** -kendisinin metafizik âleme pek inancı olmamasına rağmen- hakiki bir hukuk adamı olarak samimiyetle ve ehliyetle beni müdafaa etmiş idi.

Soru: **Süleyman Efendi'nin Meşrûtiyet'le ve Cumhuriyet'le ilgili görüşlerini öğrendik. Bir de Demokrat Parti hareketi hakkındaki düşüncelerini söyleyebilir misiniz?**

> *Mim Kemal Öke, Türkiye'de Mason Maşrık-ı Âzam'ıydı. Atatürk onu Çankaya'ya çağırdı. Beraberce oturup yemek yerlerken sert bir dille sordu: **"Masonluğun gayesi nedir?"** Mim Kemal cevap verdi, "Zat-ı devletinizin bu memlekette tahakkuk ettirdiği gayelerdir." Atatürk kızdı ve **"Ben kendi prensiplerime inanırım. Başka prensip tanımam. Derhal bütün Mason localarını kapatın"** talimatını verdi*

Kacar: Demokrat Parti hareketi ile ceberrut kalkıyordu. Dindarlar kısmî de olsa bir ferahlığa kavuşuyorlardı. Zaten tam demokrasiye geçiş sırasında, 1940'lı yılların sonlarında, CHP döneminde bile Kur'ân kursları faaliyete başlamıştır.

Soru: **Galiba o dönemde din eğitimi ile ilgilenen bütün müesseseler kapalı olduğundan doğru dürüst din bilgisine sahip olan kimse kalmamış. Yarı cahil hocalar yarım yamalak bilgileriyle dinî eğitim vermeye başlamışlardı.**

Kacar: Bu hocalar az da olsa her tarafa yayılmışlardı. Yarım yamalak bilgilerle İslâmiyet nâmı hesabına imamlık, müezzinlik yapar, va'z ederlerdi. Birara öyle bir boşluk doğmuştu ki, köylerde-şehirlerde cenazeleri kaldıracak imam kalmamıştı.

ARKADAŞLARINI TEDAVİ EDİYORLAR- *Süleymancılara ait yurtların hepsinde revir var. Eskiden yurtlarda kalmış tıpçılar veyahut yurtta kalıp da tıp tahsiline devam edenler arkadaşlarını tedavi ediyor*

EKMEK KIRINTILARI BİLE TOPLANIYOR- *Süleymancılara ait Bakırköy Öğrenci Yurdu'nda her şey temiz olduğu gibi israfa da yer verilmiyor. Ekmeklerin kesildiği dolabın aralıklarından düşen kırıntılar bir çekmecede biriktiriliyor daha sonra yemeklere karıştırılarak yeniyor. İsmail Amasyalı toplanan kırıntıları gösteriyor.*

Yarın
Süleyman Efendi'yle tanışma

Tercüman, Kemal KACAR'a sorulmayanları sordu...

SÜLEYMANCILAR CEVAPLIYOR

3 **Nazlı ILICAK'ın kaleminden**

Kacar: "2. Dünya Savaşı sırasında askerler ayakkabıları ile bazı camilere girip yattılar. Meselâ koskoca Sultanahmed Camii de böyle kullanıldı"

'Camiler kışla yapıldı'

"Biz Şehzâdebaşı'nda bir ahşap konakta otururduk... Süleyman Efendi'yle tanıştıktan bir müddet sonra kiracımız çıktı. Süleyman Efendi'nin oturduğu ev pek rahat değildi. Kendisinden bizim eve taşınmasını rica ettik. Memnuniyetle kabul etti. Refikam büyüdü genç kız oldu. Bir talip olduk. Kısmet imiş, evlendik..."

Soru: **Süleyman Efendi'nin ilk faaliyetleri Kur'ân kursu açmak oldu değil mi?**

Kacar: Bizim ilkemiz şu: **"Yaşadığımız memleketin kanunlarının verdiği imkânlar nisbetinde, dine hizmet etmek..."** Kur'ân kursları 1946'da serbest bırakılınca, bu istikametle çalışmalar yapıldı.

Soru: **Demin cenazeleri yıkayacak din adamı kalmamıştı dediniz. Benim duyduğum kadarıyla, İsmet İnönü döneminde camileri kışla ve depo yapmışlar doğru mu?**

Kacar: Tabiî 2. Dünya Savaşı sırasında askerler ayakkabıları ile kışla yapılan bazı camilere giriyor, içinde yatıyor-kalkıyorlardı. Meselâ koskoca Sultanahmed camiini kışla yaptılar.

Soru: **Efendim, sizin Süleyman Efendi'yle tanışmanız nasıl oldu?**

Kacar: Ben liseyi bitirmiştim, olgunluk imtihanını vermiştim. Üniversiteye girmek üzere idim. Bir avukat dostum vardı. Bana **"Kemal Bey, Beyoğlu'nda Ağa Camii'nde cuma namazından sonra Süleyman Efendi isminde bir zât va'z ediyor. Gidip dinlersen istifade edersin"** dedi.

Soru: **Siz o zamanlar 5 vakit namazınızı kılıyor, Kur'ân'ın kaidelerini tam anlamıyla uyguluyor muydunuz?**

Kacar: 5 vakit namaz kılmıyordum ama imanım vardı.

Soru: **Babanızın ve annenizin işi neydi?**

Kacar: Babam tüccardı, annem ev hanımıydı.

Soru: **Süleyman Efendi'yi tanıyınca ne gibi bir duyguya kapıldınız?**

Kacar: Süleyman Efendi'yi daha tanıdığım gün hayran oldum. Onun dinî derecesinin, ittikasının, ilminin, feyzinin meclûbu, bağlısı oldum.

Soru: **İlk gördüğünüz an mı?**

Kacar: İlk gördüğüm an. Camide dinledim. Va'z bitti, gitmek lâzım. Baktım, onun va'zını dinleyenlerden iki zâta, **"Hocaefendiyle görüşebilir miyim?"** diye sordum. Fakat bir yandan da tanımadığım için **"lâfa nasıl başlayacağım"** diye çekiniyorum. Birden, kendi kendime içimden dedim ki, **"Bir Müslüman, diğer Müslüman'ın yanına gidince nasıl konuşur?" "Esselâmü aleyküm hoca efendi der"** diye düşündüm. İşte böyle seslenerek yanına yaklaştım. Biraz uzaktaydı. Hafifçe döndü baktı, **"Aleyküm selâm bey oğlum"** cevabını verdi. Böylece tanıştık. Birlikte muhallebiciye gittik. Muhallebi yerken bir yandan pür dikkat onu dinliyordum. Daha sonra kalktık, fakat ben o derece tutuldum ki, **"Nereye gidiyorsunuz"** diye kendisine sordum. Ayrılamıyorum. **"Karaköy'e"** cevabını verdi. **"Ben de oraya gidiyorum, size refâkat edeyim"** dedim. Birlikte tramvaya binip Karaköy'e gittik. Karaköy'e inince ayrılmamız lâzım, ben yine ayrılamadım. Köprüyü geçeceğini öğrenince kendisine refakat etmek istediğimi söyledim. Köprüyü geçince ayrıldık. İlk temasımız böyleydi.

Soru: **Kıyafetini hatırlıyor musunuz? Meselâ şapka giyer miydi?**

Kacar: Kasketi vardı. Fötr şapka değil ama kasket takardı.

Soru: **Siz Süleyman Efendi'nin kızıyla evlisiniz. Eşinizle nasıl tanıştınız?**

Kacar: Bazı arkadaşların Süleyman Efendi'nin evine gittiğini gördüm, ben de gittim.

Soru: **O zaman mı tanıştınız?**

Kacar: O tarihlerde daha 12-13 yaşında bir çocuktu. Ben 20 yaşlarındaydım. Liseyi yeni bitirmiş, üniversiteye gitmek üzereydim. Biz Şehzâdebaşı'nda bir ahşap konakta otururduk. Süleyman Efendi'yle tanıştıktan bir müddet sonra kiracımız çıktı. Süleyman Efendi'nin oturduğu ev pek rahat değildi. Kendisinden bizim eve taşınmasını rica ettik. Memnuniyetle kabul etti. Bu suretle komşuluk münasebetleri başladı. Aradan yıllar geçti, refîkam büyüdü genç kız oldu.

"Peygamberimiz, eşlerine bir fiske dahi vurmamıştır. Hatta Hz. Âişe'ye iftira ettiler, o esnada bile bir şey yapmadı. Hz. Âişe, harpten dönerken gerdanlığını düşürmüş, ararken gecikmiş, harp dolayısıyla geri kalan ashaptan başka birisiyle karşılaşmış, karargâha birlikte girmişler. 'Peygamber'in zevcesi nasıl olur da nikâhlı olmadığı bir erkekle birlikte gelir' diye dedikodu yapmışlar"

Soru: **Siz mi evlenme teklif ettiniz, yoksa Süleyman Efendi mi sizi beğendiğinden dolayı damatlığa lâyık gördü?**

Kacar: Biz talip olduk. Kısmet imiş, evlendik.

Bazı hayâsızlar Süleyman Efendi'nin resmî nikâha karşı olduğunu iddia ederler. Halbuki büyük kızıyla bendeniz evlendim. Ve nikâh memuru evimize geldi, kendisinin huzurunda resmî nikâh kıyıldı. Kezâ küçük kızının nikâhı da Üsküdar'da nikâh dairesinde kıyılmıştı. Kendisi de oraya gitti. Hatta bir fukara kızın nikâhına da gitmişti.

Soru: **Evlenmeden evvel başka hanımlarla hissî bir alâkanız oldu mu?**

Kacar: Böyle bir şey yoktu.

Soru: **Ama Hz. Muhammed'in çok sayıda eşi var. Şunu demek istiyorum ki, Müslümanlık hanımlarla beraberliğe karşı çıkmıyor.**

Kacar: Hz. Muhammed ilk eşi vefat edene kadar tek zevceli idi. Kendisinden 15-20 yaş büyük olan Hz. Hatîce ile yaşadı. Sonra başka eşler aldı. Aynı anda mevcut olan eşlerinin sayısı en fazla 9'dur. Yalnız ve himâyesiz yaşaması mahzurlu görülen akraba hanımlar oluyor, dul hanımlar oluyor. Bazen de İslâm dininin hanımlar arasında yayılmasını temin için zevceliğe kabul ediyor onları.

Soru: **Sadece dört eş mubah değil mi Kur'ân-ı Kerîm'de?**

Kacar: Peygamberlerden gayrı erkeklere dört eş. Kur'ân-ı Kerîm böyle der. Yalnız, dört eş alabilmek için herbirine karşı âdil davranmak gerekir. Kadınlar arasında adaletin temini çok önemlidir. Peygamberimiz bir gün zevcelerini toplamış ve şöyle demiş: **"Aranızda adaleti temin için büyük gayret sarfediyorum. Ama bunu tam mânâsıyla yapabildiğime kani değilim. Eğer benim adaletsiz davranışımdan şikâyetçiyseniz, size maddî-manevî en iyi şartları temin edeyim. Nikâhla alâkamı keseyim."** Bütün zevceleri ağlamışlar, **"Ne dünyada ne de âhirette hiçbir hak talebinde değiliz, sizin nikâhınız altında ölmek istiyoruz"** demişler.

Soru: **Madem söz kadınlardan açıldı, Kur'ân-ı Kerîm'de kadınların dövülmesine ilişkin bir âyet var. Bunun sebebini açıklayabilir misiniz?**

Kacar: Peygamberimiz eşlerine bir fiske dahi vurmamıştır. Hatta Hz. Âişe'ye iftira ettiler, o esnada bile bir şey yapmadı. Hz. Âişe harpten dönerken gerdanlığını düşürmüş, ararken gecikmiş, harp dolayısıyla geri kalan ashaptan başka birisiyle karşılaşmış, karargâha birlikte girmişler **"Peygamber'in zevcesi nasıl olur da, nikâhlı olmadığı bir erkekle birlikte gelir"** diye dedikodu yapmışlar. Hz. Peygamberimiz, Hz. Âişe'nin masumiyeti için vahye intizar etmiş. O sırada da Hz. Âişe'yi babası Hz. Ebûbekir'in yanına göndermiş. Eşinin masum olduğunu söyleyen âyet gelinceye kadar onu hâne-i saâdete almadı.

Soru: **İslâmiyet'te kadınlara verilen önemi belirtmek bakımından aklıma geldi. Yanlış hatırlıyor olabilirim. Hz. Peygamber şöyle demiş: Bana üç şey sevdirildi: Namaz, güzel koku ve kadın.**

Kacar: Evet, öyle bir hadis var.

Soru: **Ne mânâya geliyor?**

Kacar: Bu, kadınlara bir nevî iltifat. Ama namaz derken, **"Gözümün nûru namazdadır"** şeklinde konuşuyordu. Hz. Muhammed'in hanımlarla sırf kadın oldukları için ilgilenmediğinin bir delili de, kendisinden yaşlı olmasına rağmen, Hz. Hatice ile hayatını uzun yıllar devam ettirmesi, başka birini daha almayı düşünmemesidir. Hz. Hatice, **"Ben artık çok yaşlandım, müsaade ederseniz, sizi evlendirmek istiyorum, sizin nâmınıza onlara talip olayım"** diyor. Peygamber Efendimiz şiddetle reddediyor. Hz. Hatice'ye o kadar sadıktı, onu o kadar sever ve beğenirdi ki, üzerine evlenmeyi kat'iyyen kabul etmedi. Ancak vefat ettikten sonra tanıdığı kadınlar **"Yâ Resûlellah sizi evlendirelim"** diye ısrar ettikleri için evlendi.

"Peygamberler'den gayrı erkeklere dört eş... Kur'ân-ı Kerîm böyle der. Yalnız, dört eş alabilmek için herbirine karşı âdil davranmak gerekir. Kadınlar arasında adaletin temini çok önemlidir"

Bakırköy'deki öğrenci yurdu pırıl pırıl. Yurtta personel olarak sadece bir müdür ve aşçıbaşı var. Hizmeti öğrenciler görüyor

Yarın
Humeyni Müslüman mı?

Tercüman, Kemal KACAR'a sorulmayanları sordu...

SÜLEYMANCILAR CEVAPLIYOR

6 **Nazlı ILICAK'ın kaleminden**

Kemal Kacar, dinimizin kadın-erkek eşitliğine büyük önem verdiğini söylüyor

"Flört, kadına da, erkeğe de günahtır"

Kadın edebini muhafaza etmek ve İslâmî kurallara uymak şartıyla çalışabilir. Haneyi geçindirmek ihtiyacı yoksa istirahat etsin, evinin işleriyle meşgul olsun. Ama zevk için çalışacaksa onu kendi bilir

Soru: Sizce laiklik nedir? Kur'ân'ın devlet yönetimi ile ilgili bölümünü uygulanmaz hale getirdiği için, dinde reformdur diyebilir miyiz?

Kacar: Reform değil; bizdeki laiklik dine karşıdır, ateizmdir, dinsizliktir. Tatbîkat da öyle.

Soru: Niye öyle söylüyorsunuz? Laiklik deyince, din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması anlaşılmaz mı? Laik Türk Devleti sözünden din ve vicdan hürriyetine saygılı bir devlet mânâsı anlaşılmıyor mu?

Kacar: Türkiye mefhumlar anarşisi içindedir. Hiçbir şeyin ilmî târifi ortaya konulmuyor. Türkiye'de laiklik, amacı ve tatbik şekli itibariyle, dine karşı olmuştur. Ama biz kendimizi bu düzene uydurmuşuz. Kanunlara karşı olmamak, dinimize de kanunların verdiği imkânlar nisbetinde hizmet etmek şartıyla yaşayıp gidiyoruz. .

Soru: Peki, Osmanlı İmparatorluğu bir İslâm devleti miydi?

Kacar: Tamamen öyle...

Soru: Ama, Kur'ân-ı Kerîm'de yazılan bazı hükümler o dönemde de uygulanmıyordu. Mesela, hırsızlık yapanın eli kesilmiyordu.

Kacar: Şer-î usulle isbat edilemeyen ve cürmün bütün unsurlarını ihtivâ etmeyen hadd suçları için, **"ulul emr"** olan zât, halife, yahut İslâm devletinin başının müsaade ettiği nisbette, bazı kurallar tatbik edilmeyebilir.

Soru: Osmanlı İmparatorluğu, cumhuriyetin ilânına kadar mı, yoksa meşrûtiyetin ilânına kadar mı bir İslâm devletiydi?

Kacar: Meşrûtiyetin ilânına kadar... Meşrûtiyetten sonra İslâm'dan tamamen uzaklaşıldı.

Soru: İslâm anlayışınız açısından Türklük konusunda ne düşünüyorsunuz?

Kacar: Onuncu asırda Arap orduları İslâmiyet'i yaymak maksadıyla Orta Asya'daki Türk yurduna ulaşmadan önce atalarımız Şaman idiler. Orta Asya'dan Şaman Türk boyları dünyanın birçok bölgelerine yayılmışlar, göçmüşlerdir. Çin'e gidenler Konfiçyüs etkisiyle bir çeşit Budizm'i, Hindistan'a gidenler Hindû dinini kabul ettiler. Anadolu'ya yerleşenler Bizans'ın etkisiyle Ortodoks Hıristiyan, Karadeniz'in şimalinden geçerek Orta Avrupa'ya yerleşen Macarlar (Hunlar) Katolik Hıristiyan, Balkanlar'a gelen Gagavuz Türkleri ile Bulgarlar Ortodoks Hıristiyan oldular. Kafkasya ve Karadeniz şimaline hakim büyük imparatorluk olan güçlü Türk Hazer Hanlığı baştaki hanları ile birlikte Museviliği kabul ettiler. Rusya, Polonya, bütün Doğu Avrupa'ya yayılan Yahudiler'in Türk kökenli olduğu Arthur Koestler'in 13. Kabile adlı eserinde isbat ediliyor.

1939'a kadar Romanya hudutları içinde olan ve o tarihte Sovyetler Birliği'ne bağlanan bölgede yaşayan yüz bin civarında Gagavuz (Gökoğuz) Türkleri hariç, Türk ırkından olduğu halde, Müslüman olmayan ve Türk'üm diyen bir topluluk mevcut değildir.

Bu olaylarla tarih göstermiştir ki, Türklük İslâm'la birlikte varolmuştur. Bizim milliyetimiz İslâm'la bir en muzec (sentez) oluşturmuştur.

Soru: Bir başka konuya geçelim. Acaba kadın hakları açısından, kadın-erkek eşitliği konusunda ne düşünüyorsunuz?

Kacar: Her sahada eşitlik lafı mânâsızdır. Çünkü mümkün değildir. Cenab-ı Hakk, **"Dinini öğrenmek her Müslüman kadına, her Müslüman erkeğe farzdır"** diyor. Bunun gibi, namazda, oruçta hepsi müsâvîdir. Sonra mal mülk noktasından hiçbir fark yoktur. Sadece miras hukukunda erkek evlada daha fazla hak verilmiştir. Bu da çok yerindedir. Çünkü kadın veya kızı daima babası, kocası, ağabeyi himâye eder, onun geçimini temin eder. Ama erkek, hayata atılarak iş yapacak, üretici olacak. Kadınsa üretici değildir. O daha ziyade tüketicidir. Eline geçen serveti çarçur edip yok edebilir. Ama onu da, büsbütün mirastan mahrum etmiyor, erkeğe iki, kadına bir veriyor.

Soru: Kadının çalışması hususunda ne düşünüyorsunuz?

Kacar: Hiçbir mani yok. Tabiî başını örtmek şartıyla.

Soru: Ya, hâneyi geçindirmek gibi bir ihtiyaç olmazsa?

Kacar: Niçin çalışsın o zaman? İstirahat etsin, evinin işleriyle meşgul olsun. Ama, zevk için çalışacaksa onu kendisi bilir.

Soru: Tahsil açısından, kadın ile erkek arasında bir fark var mı?

Kacar: Bir kadın bir erkek kadar tahsil yapabilir.

Soru: Bir kadın erkeğin bulunduğu bir ortamda çalışabilir mi?

Kacar: Edebini muhafaza etmek ve İslâmî kurallara uymak şartıyla çalışabilir.

Soru: Bir ara sizin yurtlarınızda televizyon yasaktı. Sonradan bazı yurtlara konuldu.

Kacar: Aslında hiçbir zaman yasak olmadı ama yurtlara konulmaması gerekir. Çünkü, çocuklar televizyonun başına geçti mi ders falan düşünmüyorlar. Bununla beraber, talebelerin haberleri ve pek az da olsa faydalı programları tâkip edebilmeleri için konulmuştur.

Soru: Siz sadece ders açısından mı sakıncalı buluyorsunuz? Yoksa başka prensipler açısından da mı televizyonu tasvip etmiyorsunuz?

Kacar: Her türlü açıdan tasvip etmiyoruz. Geçenlerde tesadüfen televizyonu açtım, öyle bir görüntü ile karşılaştım ki! Buna rağmen **"Bakalım nereye kadar ileri gidecekler"** diye bir-iki dakika seyrettim. Gördüm ve kapattım. Çok müstehcen bir Türk filmi oynuyordu.

Soru: Acaba müzik açısından da bir kısıtlama var mı?

Kacar: Klasik Türk musîkisi dinlenebilir.

Soru: Sizce disko müziğinin, dine aykırı bir yönü mevcut mu?

Kacar: E.bette mevcut. Eğer ferdin seviyesini düşürecek, onu tahrik edecek bir müzikse dine aykırı karşılanır.

Soru: Klasik Batı Müziği..

Kacar: Olabilir...

Soru: Peki ya, slowlar, vals'lar... Onları nasıl yorumluyorsunuz?

Kacar: Onlar, tabiî insanı Allah'tan uzaklaştıran şeyler. Nefsânî ve şehevî zevk ve hevâ-yu heves İslâm'da merduttur.

Soru: Demek ki, musîkiye de bir manada karşı oluyorsunuz?

Kacar: Bir derecede karşıyız.

Soru: Ya arabesk?

Kacar: Bakın İsrâil'e; Beatles'leri ülkelerine sokmadılar. "Niçin" diye sorulduğunda, "Normal insanları delirtmek bizim vazifemiz değil" dediler.

Soru: Anl ıdığım kadarıyla, siz bu dünyada ki bütün zevklerden ayrı kalarak öbür dünyaya hazırlanmak gerektiğine inanıyorsunuz?

Kacar: İslâm'ın amacı, inancı budur zaten.

Soru: Dünyadan hiç zevk almayacak mısınız?

Kacar: Yiyoruz, içiyoruz, oturuyoruz, geziyoruz.

Soru: Ama hepsi sınırlı. Mesela. delikanlı sevgilisiyle Boğaz'da geziyor aralarında bir aşk doğuyor. Aşk günah mı?

Kacar: Kadın-erkek, aralarında nikâh bağı olmadan sevişmek manasına aşk, günahtır.

Soru: Peki, Allah insanın kalbine sevgiyi niye vermiş? Dünyayı niçin güzelliklerle dolu yaratmış? Sırf insanları sınamak için mi?

Kacar: Tabiî. Bazı ölçüler de koymuş. Mesela evlilikte dört kadına kadar bile-adâletle davranmak şartıyla-müsaade ediliyor. Meselâ **"talak"**a da müsaade etmiş. Bir kadınla, üç sene-beş sene yaşamış, geçinemiyorlar, bütün ruhî bağları kopmuş, erkek kadını boşayabiliyor.

Soru: Dört kadına müsaade var diyorsunuz. Bu siz erkekler için iyi, bizim için değil ki... Sonra, erkek üç defa "boş düş" **demek suretiyle kadını boşayabiliyor, kadın boşayamıyor.**

Kaçar: Kadın evlenirken, **"Boşanmak hakkı benimdir"** diye şart koşarsa ve erkek de bu şartı kabul ederse, boşanmak hakkı kadına geçer. Bu defa da erkek kadını boşayamaz. Sonra, unutmamak gerekir ki, kadın, **"boşsun"** diyemez. Ama mahkemeye müracaat edip bazı sebepler ileri sürerek hâkimden boşanma talebinde bulunabilir.

Soru: Biraz önce aşk günahtır dediniz. Tabiî evlenmeden önce flört etmek de günah, Türkiye'de bir söz var" "Erkeğin elinin kiri, kadının namusunun kiri" **O zaman siz bu görüşe karşısınız değil mi?**

Kacar: Tabiî, erkeklerle kadınlar arasında bu sahada hiçbir fark yok. Her ikisi için de günah...

ILICAK: Sayın Kacar, bize zaman ayırdığınız için size çok teşekkür ederim. Camianıza mensup kişilere saygılarımı sunarım.

— BİTTİ —